

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/137/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413212112
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6413212112.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa: Regionálna veterinárna a potravinová správa Žiar nad Hronom, so sídlom 965 01 Žiar nad Hronom, ul. SNP 612/120, IČO: 35 984 601, proti odporkyni : A. J. - Farma „TUŠKA“, miesto podnikania 966 24 Kosorín 152, IČO: 37 897 764, o zaplatenie sumy 523,35 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne zo dňa 08.12.2014 proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom číslo konania 5C/186/2013-83 zo dňa 22.10.2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu m e n í tak, že konanie Okresného súdu Žiar nad Hronom vedené pod sp. zn. 5C/186/2013 p r e r u š u j e do právoplatného skončenia konaní vedených na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 23S/72/2014 a sp. zn. 23S/83/2014.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh odporkyne na prerušenie konania do právoplatného skončenia konaní vedených na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 23S/72/2014 a 23S/83/2014 podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.. Súd konštatoval, že v danom prípade nie sú dané dôvody na prerušenie konania, pretože odporkyňa v rámci správneho súdnictva napáda rozhodnutia, ktorými jej boli uložené pokuty a keby sa aj Krajský súd v Banskej Bystrici zaoberal v rámci správneho konania zisťovaním určitého skutkového stavu, a to konaním navrhovateľa v súvislosti s vykonávaním protokolov o skúške, bol súd toho názoru, že v rámci konania ktoré sa vedie pod sp. zn. 5C/186/2013 už bolo vykonané pomerne rozsiahle dokazovanie, kde účastníci konania sa k veci vyjadrili a zároveň predkladali aj listinné dôkazy a je teda možné v danej veci rozhodnúť a posúdiť návrh navrhovateľa bez toho, aby súd prerušil konanie a čakal na skončenie konaní vedených na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 23S/72/2014 a 23S/83/2014.

Proti uzneseniu prvostupňového súdu podala odporkyňa v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Považuje ho za nepreskúmateľné, keďže v ňom súd neuviedol dostatočné odôvodnenie, na základe ktorého by bol zrejmy myšlienkový pochod, ktorým súd dospel k svojmu rozhodnutiu. Konajúci súd sa s tvrdeniami odporkyne žiadnym relevantným spôsobom nevysporiadal. V konaniach vedených na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 23S/72/2014 a 23S/83/2014 sa rozhoduje o jej žalobách, pričom v prípade, že krajský súd rozhodne v jej prospech, čo je vzhľadom na rozsiahle chyby a nesprávnosti pri vykonávaní kontroly zo strany navrhovateľa pravdepodobné, tak by sa nárok navrhovateľa na zaplatenie pokút, ako aj na zaplatenie nákladov na vykonanie kontroly, stal nedôvodným. Nepochybné je, že konania vedené krajským súdom sú konania vo veci samej a už len z tohto dôvodu sú spôsobilé zapríčiniť prerušenie konania, v ktorom sa rozhoduje o nároku úzko naviazanom a závislom na nárokoch, o ktorých sa rozhoduje v konaniach na Krajskom súde v Banskej Bystrici. Toto tvrdenie podporuje aj fakt, že v prípade, ak krajský súd rozhodne tak, že navrhovateľ udelil pokuty nedôvodne, nebude splnený základný predpoklad na uhradenie nákladov za kontrolu, ktorým je dôvodnosť kontroly. Okresný súd mal preto jednoznačne podľa názoru odporkyne prerušiť svoje konanie až do právoplatného skončenia konaní vedených na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 23S/72/2014 a 23S/83/2014. V opačnom prípade by došlo aj k porušeniu princípu právnej istoty, pretože

nie je spravodlivé požadovať od nej zaplatenie nákladov za vykonané kontroly, ktorých zákonnosť je momentálne predmetom súdnych konaní a nie je tak zrejmé, či boli tieto kontroly vykonané zákonne. Na základe uvedeného odporkyňa navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby rozhodnutie okresného súdu zmenil tak, že jej návrhu na prerušenie konania v celom rozsahu vyhovie.

Vyjadrenie k odvolaniam podané nebolo.

V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Návrhom datovaným dňa 18.09.2013 sa navrhovateľ - Regionálna veterinárna a potravinová správa so sídlom v Žiari nad Hronom domáhala voči odporkyňi nároku na zaplatenie výdavkov spojených s dodatočnou veterinárnou kontrolou vykonanou u odporkyne, ktoré boli vyfakturované jednotlivými faktúrami v úhrnnej sume 523,35 eur a to v zmysle ustanovenia § 47 ods. 4 zákona č. 39/2007 Z.z. o veterinárnej starostlivosti. Odporkyňa nárok navrhovateľa spochybňovala, pričom na pojednávaní pred Okresným súdom Žiar nad Hronom konanom dňa 23. júla 2014 uviedla, že podala na Krajskom súde v Banskej Bystrici v rámci správneho súdnictva dve žaloby na preskúmanie rozhodnutia Štátnej veterinárnej a potravinovej správy zo dňa 7. 2. 2014 a žalobu na preskúmanie rozhodnutia Štátnej veterinárnej a potravinovej správy zo dňa 11. 12. 2013. Navrhla súčasne v zmysle ustanovenia § 109 ods. 2 O.s.p. dané konanie do právoplatného skončenia predmetných konaní o správnych žalobách prerušiť.

Podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať zásadný význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie poďnet.

Ak po začatí konania nastane skutočnosť, pre ktorú súd nemôže (prípadne sa domnieva že nemôže) v konaní pokračovať (prekážka postupu súdu) a zároveň nie je trvalou prekážkou postupu súdu, súd konanie preruší. Inštitút prerušenia konania ponúka procesné riešenie stavu, ktorý nastal v priebehu konania a ktorý v danej chvíli neumožňuje súdu, aby vo veci pokračoval a to až do doby, kým iný súd alebo orgán nerozhodne o otázke významnej pre rozhodnutie súdu, alebo kým súd sám neodstráni prekážku, ktorá mu bráni pokračovať v konaní. V citovanom ustanovení ods. 2 ide o prípad, kedy súd po zvážení charakteru prekážky postupu konania môže konanie prerušiť. Nejde o prípady, kedy platná právna úprava vyžaduje, aby súd obligatórne rozhodol o prerušení konania (§ 109 ods. 1 O.s.p.), prerušenie konania je fakultatívneho charakteru a preto závisí výlučne od úvahy súdu.

Krajský súd konštatuje nasledujúce relevantné skutočnosti :

Navrhovateľ rozhodol dňa 18. 10. 2013 pod spisovou značkou 1003/2013 ako správny orgán príslušný podľa ustanovenia § 21 ods. 1 písmena d/ a § 23 ods. 5 zákona č. 152/1995 Z.z. o potravinách, že odporkyňa porušila určité špecifikované povinnosti v zmysle predmetnej osobitnej právnej normy, za čo jej uložil podľa ustanovenia § 28 ods. 4 písm. a/ Zákona o potravinách pokutu vo výške 2000 eur. Voči predmetnému rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu podala odporkyňa odvolanie, o ktorom rozhodovala Štátna veterinárna a potravinová správa SR so sídlom v Bratislave dňa 11. 12. 2013 pod spisovou značkou 3950/2013, pričom odvolanie odporkyne zamietla a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdila. Navrhovateľ ďalej vydal rozhodnutie dňa 3. 12. 2013 pod spisovou značkou 1103/2013/1290, ktorým po konštatovaní porušenia povinností vyplývajúcich z osobitnej právnej normy uložil odporkyňi pokutu vo výške 2500 eur. Aj voči predmetnému rozhodnutiu podala odporkyňa odvolanie, o ktorom rozhodovala Štátna veterinárna a potravinová správa SR so sídlom Bratislave dňa 7. 2. 2014 pod spisovou značkou 105/2014, pričom odvolanie odporkyne zamietla a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdila. Preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia konštatovaných správnych rozhodnutí je predmetom prebiehajúcich konaní o žalobách v rámci správneho súdnictva vedených na Krajskom súde Banskej Bystrici pod spisovou značkou 23 S/72/2014 a 23 S/83/2014.

Podľa ustanovenia § 47 ods. 4 zák. č. 39/2007 Z.z. o veterinárnej starostlivosti, ak má zistenie nedodržania veterinárnych požiadaviek za následok nutnosť vykonania veterinárnych kontrol, ktoré

prekračujú rámec bežnej kontrolnej činnosti príslušného orgánu veterinárnej správy, prevádzkovateľ zodpovedný za nedodržanie veterinárnych požiadaviek je povinný uhradiť príslušnému orgánu veterinárnej správy výdavky spojené s dodatočnými veterinárnymi kontrolami, alebo ich môže uhradiť vlastník alebo držiteľ tovaru.

Odvolačný súd mal preukázané, že v oboch konaniach vedených na Krajskom súde Banskej Bystrici pod spisovou značkou 23 S/72/2014 a 23 S/83/2014 rozhodol krajský súd v rámci správneho súdnictva dňom 15. 4. 2015, pričom obe konania zastavil. Voči oboch rozhodnutiam krajského súdu podala žalobkyňa - odporkyňa v tomto súdnom konaní odvolania v zákonnej lehote, ktoré boli predložené na rozhodnutie odvolaciemu súdu - Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Odvolací súd tak konštatuje, že ani v čase rozhodovania odvolacieho súdu o podanom odvolaní odporkyne doposiaľ nie je v konaniach vedených na Krajskom súde v Banskej Bystrici v rámci správneho súdnictva pod spisovou značkou 23S/72/2014 a 23S/83/2014 právoplatne rozhodnuté.

Odvolačný súd po oboznámení sa s obsahom spisu a vzhľadom na predmet daného konania sa nestotožňuje s úvahou prvostupňového súdu, ktorý vyhodnotil návrh odporkyne na prerušenie daného konania do právoplatného skončenia oboch konaní vedených na Krajskom súde v Banskej Bystrici v rámci správneho konania ako nedôvodný. Pokiaľ sú v rámci správneho súdnictva predmetom preskúmania zákonnosti a správnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktorý je navrhovateľom v danom súdnom konaní okresného súdu, a ktorými boli konštatované porušenia povinností odporkyne vyplývajúce z osobitnej právnej normy, za čo jej boli následne týmito rozhodnutiami uložené pokuty za porušenie týchto povinností, odvolací súd sa stotožňuje s odvolacími argumentmi odporkyne, že ide o konania, ktoré sú v priamej príčinnej a skutkovej súvislosti s nárokom uplatňovaným navrhovateľom v tomto súdnom konaní. Pokiaľ by krajský súd v rámci preskúmania zákonnosti a správnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu dospel k záveru, že rozhodnutia správneho orgánu, ktorými boli odporkyni, ako kontrolovanému subjektu, uložené pokuty, sú nezákonné, je v značnej miere spochybnený aj následný nárok navrhovateľa na úhradu výdavkov spojených s dodatočnou veterinárnou kontrolou. Pokiaľ bolo nezákonné uloženie pokút odporkyni a výsledkom kontrol by nebolo porušenie povinností vyplývajúcej z osobitnej právnej normy zo strany odporkyne, nebol by tak daný dôvod na vykonanie následných dodatočných veterinárnych kontrol, s ktorými boli spojené výdavky a náklady, na úhradu ktorých bola zaviazaná odporkyňa vystavenými faktúrami navrhovateľa, ktorý nárok je predmetom daného súdneho konania v tejto veci. Vychádzajúc totiž z dikcie ustanovenia § 47 ods. 4 zákona č. 39/2007 Z.z. o veterinárnej starostlivosti, vzniká nárok príslušnému orgánu veterinárnej správy na úhradu výdavkov spojených s dodatočnými veterinárnymi kontrolami len v prípade, ak má zistené nedodržanie veterinárnych požiadaviek za následok nutnosť vykonania ďalších následných veterinárnych kontrol, ktoré prekračujú rámec bežnej kontroly príslušného orgánu veterinárnej správy. Pokiaľ by teda v rámci správneho súdnictva súd konštatoval, že orgán veterinárnej správy nepostupoval v súlade so zákonom a uloženie pokút bolo nezákonné, bolo by spochybnené porušenie povinností odporkyne, ako kontrolovaného subjektu podľa osobitnej právnej normy a teda bola by spochybnená aj dôvodnosť a nutnosť vykonania následnej veterinárnej kontroly, čím by nebol daný ani dôvod na vznik ďalších nákladov spojených s takouto následnou veterinárnou kontrolou. Podľa názoru odvolacieho súdu je preto pre rozhodnutie v danej veci potrebné z dôvodu právnej istoty vyčkať na rozhodnutie Krajského súdu Banskej Bystrici v konaniach vedených v rámci správneho súdnictva pod spisovými značkami 23S/72/2014 a 23S/83/2014, aby sa s konečnou platnosťou rozhodla otázka zákonnosti uloženia pokút, a tým aj zákonnosti konštatovania porušenia povinností odporkyne ako kontrolovaného subjektu, čo by malo následne vplyv na dôvodnosť nároku, ktorého sa navrhovateľ, ako správny orgán, domáha voči odporkyni v tomto súdnom konaní.

Odvolačný súd preto napadnuté uznesenie, ktorým okresný súd zamietol návrh odporkyne na prerušenie konania podľa ustanovenia § 220 O.s.p. zmenil tak, že podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. konanie Okresného súdu Žiar nad Hronom vedené pod sp. zn. 5C/186/2013 prerušil do právoplatného skončenia konaní vedených na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 23S/72/2014 a sp. zn. 23S/83/2014.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.